

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.net>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet, Víctor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque.
Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redacció*), Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milián i Gemma Morales (*secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i imatge*), Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).
Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert Closas, Salvador Còt, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer, Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Mari, Pere Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.
Corresponsals: Pere Codonyan i Sebastià Girard (Catalunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marquès (Menorca), Anna Sàez (Lleida), Àlvar Valls (Andorra).
Col·laboradors: Gemma Aguilera (el Temps d'Economia), Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas, Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines, Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi Finestres, Manuel Garcia, Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina, Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdú, Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís Muntané, Gustau Munoz, Joan Nebot, Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sàez Mateu, Eduard Sanjuan, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras, Felip To-bar, Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Melissa Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.
Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play, Marc Vila.
Disseny: Enric Satué.
Foto portada: Efe.

Arxiu: Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano (*documentació*).
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

El president de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, feia la setmana passada un nou pas en l'espiral de demagògia al voltant del derogat transvasament de l'Ebre en anunciar que el seu Govern, al costat del de Múrcia, estava disposat a arregar les 500.000 signatures necessàries per presentar una iniciativa legislativa popular (ILP) al Congrés dels Diputats perquè es torne a aprovar aquesta obra hidràulica. Una decisió que, per davant de qualsevol altra consideració, provoca sarcasme. La ILP en defensa de l'horta de València va arribar a les Corts Valencianes amb 118.000 signatures, quan tan sols eren necessàries 50.000, i el PP va impedir fins i tot que es debatiera en plenari. Ara anuncien a bombo i platerets una iniciativa idèntica a la que ells van desqualificar sense cap tipus de contemplació. Hi ha, però, moltes altres consideracions a fer.

Davant de la impossibilitat pressupostària i política per assolir avanços en la seua gestió, la Generalitat ha optat per tancar-se en una campanya electoral permanent basada en el victimisme, a la qual ha donat ales després dels resultats obtinguts en les passades eleccions europees. Un posicionament polític que pot donar molts rendiments si arriba amb força al mes de maig del 2007, però que, per descomptat, no tindrà cap efecte positiu sobre la societat, perquè la tensió política extrema mai no és la millor situació per resoldre els problemes que tenen els ciutadans. I el de l'aigua és un, i de molt gros, que des de fa anys hauria d'haver-se desenvolupat més a les aules de les facultats i als despatxos tècnics dels diferents organismes públics que a les tribunes dels mítings polítics. I és un advertiment que val per a un PP que ha utilitzat aquest debat de manera desvergonyida al País Valencià i a Múrcia, però també per als socialistes, que l'han utilitzat, també amb insistència, a l'Aragó.

El problema és que el desenvolupament té un límit, que els recursos d'aigua són escassos, i que els dos grans partits estatals haurien d'haver fet un gran esforç per sotraure l'aigua del debat polític, tal com fan amb altres temes que consideren d'"estat". S'hauria d'haver arribat a un acord per assumir que no es pot convertir el País Valencià en un continu de camps de golf ni pot continuar l'expansió d'una agricultura de regadiu que és cada vegada més residual des del punt de vista econòmic, però també que no es pot convertir una zona semidesèrtica d'Aragó en un autèntic verger per a un tipus d'agricultura que no té cap tipus de rendibilitat econòmica sense les subvencions agràries europees.

Ni el transvasament és una solució viable per resoldre tots aquests problemes sense crear-ne d'altres de nous ni la construcció de successives dessaladores al compàs de les noves necessitats és una resposta que puga absorbir un ritme de creixement de les necessitats hídriques sense fre.

No es pot mantenir de manera indefinida un model de creixement econòmic basat en el consum intensiu de recursos escassos, i, tard o d'hora, s'haurà d'acceptar políticament aquest fet. Per tant, l'administració haurà d'ajudar a trobar altres vies més immaterials de desenvolupament.

Als nostres lectors

Cada vegada són més els especialistes implicats en el món del petroli que alerten que l'era del cru barat, que ha estat la base energètica que ha permès l'espectacular enlairament econòmic d'una part del món durant el darrer segle, és a punt d'acabar, un ocàs que crea un feix d'angoixosos interrogants. El primer és el de saber si es pot trobar una matriu energètica més neta que permeta esquivar l'escalfament global. Un altre, imminent, és el de calcular quants anys queden de petroli barat i abundant; i el darrer és el de comprovar si, quan arribe el declivi, potser en cinc potser en vint anys, hi haurà una alternativa energètica preparada per encarregar-se una demanda energètica global en augment. Fins ara hi ha moltes línies d'investigació, però no hi ha cap tipus d'energia preparada tecnològicament per prendre eficientment aquest relleu.

Miquel Calvet, redactor